

SZARVAS ÉS VIDEKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:	Megjelen hetenkint egyszer, vasárnap.	Mindenesetben
Egész évre 5 lrt - kr.	Évközlönyár:	10 lrt - kr. jutányosra számít a
Félévre 2 lrt 50 kr.	Bellesey-utca 11. szám, hova a p. szelle	Kiadóhivatal:
Negyedévre 1 lrt 25 kr.	részt ill. a közlemények adásának	Bellesey-ut. szaj. ház 11.
Egyes szám ára 10 kr.	Kéziratok nem adának vissza.	hova az előfizetési pénz k. múzezenlök.

Politizálás kerülő úton.

Azon reformtörvények között, melyeket a 48-as törvényhozás hozott, egyike a legkimagaslóbbaknak, ha ugyan az akkori dicső alkotások között fokozatot lehet megkülönböztetni, a XVIII-dik, a sajtótörvény. Ennek a törvényeknek az első paragraphusa mondja ki azt a magasztos elvet, hogy gondolatait sajtó útján mindenki szabadon közölheti. ez által eltörölték az előleges sajtóvizsgálatot, az u. n. censurat, törvénybe iktatták a gondolatkiadás szabadságát és függetlenítették cenzorok birta szeszélyétől, a vörös plajbásztól, meg az „imprimatur“ engedélyétől. Miatán azonban ez a törvény nemcsak egy §-ból áll: tovább lájozva megtudjuk azt is, hogy a politikai lapok vagyis oly lapok alapítása és fenntartása, melyekben politikai eszmék terjesztetnek, magas összegű cautionletételétől van függőve tve; az első §-ban lerakott gondolat közlési szabadság elve tehát módosul és tisztán csupán a nem politikai nézetek terjesztésére marad épségben. A cautionnal nem bíró közgazdasági, szépirodalmi, kulturális, társadalmi stb. lapokban a törvény büntető sanctiójának terhe alatt politikai gondolatok és nézetek terjesztése tilos.

Az a tartózkodás tehát, mely a sajtó-

val szemben mindig tapasztalható volt, (t. látható 48-as törvény rendelkezésével) belső és késéttelenül e tilomnak volt a szerző alapja - hogy az egykorra szabadabb lett sajtó szabadsági vállal, túl csupán átéli a jog és morál szabta korlátokat és a politikai sajtó szabadság öve alatt kétes existenciájú zuglapok özöne fellegelje a törvényes jogrendet. Abból indulva ki, hogy az emberben legerősebb a materialis ösztök, anyag parancsát állítottak fel. Még tovább megy a jellem övátosságában a büntető törvény, az 1878. V. kez. 82 §-a, mely szerint, ha a büntetendő esemény nyomtatvány . . . stb. által közzettetik el: a példányok eloldozása kimondandó, ha a bünyvel elfjárt szabályok sem indíthatók meg. Ez egy végtelen övösztök obiectív sajtórendszerrel és egyenes lírtól azon büntetőjogi elv alól, hogy tettes nélkül sem fő, sem mellékbüntetés nem létezik.

De mindeme törvényes rendelkezések dacára nem foglalkozunk-e cautionnal nem bíró lapjaink politikával? Várk, ki nem látja, hányug, ki tagadja. Tízten, formaliter is politikai cikkek közlésétől ugyan tartózkodunk de politizálunk - kerülő úton és nines oly város e szép hazában, amelynek a társadalmi lapjáról meg nem mondhatnók, hogy melyik politikai pártnak tolja a szekerét. A politiza-

lás essentiaját az képezi - jóillag ez relevans - hogy híveket akarunk szervezni, propagandát csinálni azon politikai elveknél, híveket mint ezen vagy azon párt híveit, magunkéinkak vallunk. Ennek legtermészetesebb módja vezércikkekben, szónoklatokhoz fűzött commentárookban azon eszmék egyedül, kedvűző voltát hirdetni és az új ájaknak gyantakodása már oda is jutva a közönség je részét, hogy nem a saját eszével gondolkozva, úgy kíváncsi Wekerle, Bellesey, Apponyi, Uron beszédeire, hanem meg előszük az új-ájak commentárjaival. Pedig már az is politikai hívték terjesztése, madón politikai szónoklatokat közül egy lap - madón commentar nélkül és különösen akkor, ha ezt bizonyos tendenciával teszi. Az persze tökéletesen egyre megy, hogy nem állandóan, hanem egyes alkalmakkor - képviselőválasztás, bankettek stb. - és csak helyi ügyek szájából közli a politikai tanokat.

Első sorban helyi viszonyaink indítanak e gondolatokra. Nem ré történt, hogy a választások alkalmával obiectív referenda címe alatt politikai szónoklatokat közöltek, bár csak kivételesen, a mi társadalmi lapjaink, hogy míg nagy dícsőítéssel emlékeztek meg következetesen az egyik párt minden mozdulataról, az annak kecselői en befolyó

A SZARVAS ÉS VIDEKE TÁRCÁJA.

Az árvíz.

— A Szarvas és Videke eredeti tárcája —

Kardos Gyula Ete te szó nélkül a számadásokat az öreg ur elé, a ki izgatottan hajolt feléjük, mint a kinek a sorsa függ azoktól a számoktól! Az arca lassankint kiderült valami földg öröm út a vonásaira. Akai állt hallhatóan mormolták a szavakat:

Meg vagyok mentve!

— Egy mintája a számok, balintott rá a fiatal ember.

Az ablak odanyílt ki a szabad mezőre: ringó buzakalász tengor a lejét hajlogatva, mintegy igencnye.

— A Beke család neve meg van mentve!

— S a kerek tovább is özőlneni rognak a házhoz . . .

A fiatal ember ajáalta magát. Az öreg ur mosolyogva fordult hozzá:

Köszönöm, barátom, köszönöm!

Azután szemével a távölt kereste, kutatva: nem látta-e az a virgúlni kezdő buzak-

tenger! Ez az ő mezménője, megozt' az a fiatal ispán is, a kinek a bosszúszava örül a titkát s a ki eloteremél, kibaptolja a földhöz a kamatozat, a míg a gazdag Kéry Béla bele kerül a házába . . .

Az a ferye jött ki van fojve . . .

Oda fájják építet' a menyasszonyi keztélyt a fák árnyába a Maros mellett . . .

Ennek a fiatal embernek pedig, a ki ide adta a zkö nek az eszt, a feltséget - adnak majd egy puszta a Kéry Béla bírtokai közül . . . s ezzel meg fog előgedni szépen . . . O meg majd elviheti a Beke tevet tisztán, mocoktatva a sírá.

Megesőrem az ablak . . . nagy kerek alma hullott a szoba közepére, az aptoba meg egy gyereklány sztkant be lejett aggodalmas arckifejezéssel. De a mind ott látta heverni ártatlanul azt a nagy mosolygós, kerek almat, egyszerre kibírt az arca . . .

— Veletemenl' történt he az alma!

A gát oldalról nagy-ó? nevetett az öreg ember s elsmegatta a lány hantokáról a szöke arany haját, a mely oda csúsgolt le a kék szeméibe. Olyan szép, szalályos szemek voltak azok . . . Csodás, deljpe-

bahonás nézőssel. Megesokolta a kék a beszédek szemeket, azt an mezménője, a megóden a leányát, hogy a folyón parton volt ajra, belsuppados lehet a gát, veszélyes a járás . . .

Ne menj' da többé! . . .

De mikor oly szép az a dugáló folyó! meg ozt a Gyula ur is ott volt vele!

Hirtelen utana gondolta, hogy bujták együtt a füzést, meg az álmú . . . ?

Az a hal utazó, komoly fiatal ember, mintha gyermekile jett volna! . . . Ö-sze kereste a sok kis edél viragot, összekötötte esakorrá s feltuzte ide a kecselőre . . . Azután odatelepeshék a gát oldalra, az ördög-oddal aelle a örevelt neki mindenről, amit csak e meg a talok alatt folyó Maros ér-fettek . . . az se adta tovább, mert az a nagy örvény ott, a mely ott torog örökké, mint a bolondmalom - elnyelte a habokkal együtt . . . Csak napok óta olyan zavaros, sünet, de azért nem válnatna o el attól a folyóól soha! . . .

Égy het múlva aztán a folyó vize jött el hozzá. A fiatal ispán, mintha egy ée lett volna a veszedelméből . . . és az adta

dolgokról, szónokaik kiválóságáról, a népi óriási lelkesedéséről stb., addig a másik párt-ról csak fanyalódva és röviden szóltak. Aki csak belenézett az akkori lap tudósításokba, tisztában lehetett azok politikai „hitvallásával” is. Obiectív tudósítás volt a cím, de politizálás kerülő úton a való lényeg.

Büntethető-e az ilyen politizálás és summarizálás a politikai elvek jogosulatlan terjesztésének fogalma alá? Én azt hiszem, hogy nem. Egy nagyon messzemenő analógiából ugyan ki lehetne indulni t. i. a sajtó törvény 14-dik §-ából, mely szerint kereset nem indíthatatik az ellen, ki az országgyűlés. . . . stb. iratait igazán és hű szellemben közli. A jogi magyarázat megálapította, hogy e „hű szellem” közlés alatt valamely összefüggő esemény teljes, egységes közlése értendő. Tehát nem volna hű közlés és nem esnék e paragraphus mentése alá, ha egy lap közölné valamelyik román nemzetiségi túlzónak a képviselőházban elmondott beszédét, melyben vádat szór a nemzet ellen és elhagyná a rögtön adott cáfolatot vagy egy képviselő rágalmaztatását anélkül, hogy egyszermind adná ama beszédet, mellyel a rágalmazott magát tisztázta. Per analogiam — egy választás vagy egy bankett oly egységes actus, melynek közlésénél nem volna szabad tünetőleg és tendenciosusan egyoldalú politikai szónoklatokról emlékezni meg a társadalmi lapoknak. Persze ezt csak mint megvitatható eszmét vetem föl; de az analogia oly messzefekvő és erőltetett, hogy alkalmazása ezer jogi és logikai akadályba ütköznék. Csak konstatálni akartam, hogy társadalmi lapjaink, ahol lehet megkerülik a törvényt és politizálnak urbi et orbi — kerülő úton!

Neu Sándor.

Előfizetési felhívás.

A „Szarvas és vidéke” fennállásának negyedik évében azon bizalom, mellyel jövőjébe tekint, csak megerősödhetett

azon kész, jóakarattal folytatni, mellyel a közönség körében találkozik. Elveinek, irányának, működési körének helyes megválasztásában keresi és találja ennek okát, mely felfogja a hírlapirodalom feladatát és annak szolgálatába áll. Öre lenni a társadalomnak, feltárni minden baját, ferdéségeit, eszméket, híreket, gondolatokat megtörtént eseményeket széles körben ismeretessé tenni, hogy meghányják, vessék őket itt is — ott is megbeszélés tárgyává legyenek a családban, a gyűléseken, a társadalmi érintkezésekben! szóval mozgásba hozni a társadalom belső életét! . . .

Ezt tüzte a „Szarvas és Vidéke” is feladatául s előfizetői növekvő száma mutatja, hogy halad a cél felé

A III-ik évtized lejárván, az októberi negyed elején új előfizetést nyitunk lapunkra, felkérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése a mai számmal lejárt, hogy azt mielőbb megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Azon t. előfizetőinket pedig, kik előfizetési pénzzel hátralékban vannak, hátralékaik beüldésére s előfizetéseik szives megújítására kérjük.

Tisztelettel:

A „SZARVAS és VIDÉKE”
KIADÓHIVATALA.

A „SZARVAS és VIDÉKE” előfizetési ára:

Egész évre . . . 5 frt — kr.

Fél évre . . . 2 frt 50 kr.

Negyed évre . . 1 frt 25 kr.

A kiadóhivatal.

Mi újság?

— **Lapunk mai számáért Neu Sándor felel.**

— **Hymen.** Prochnov Ede fő- és székvárosi tisztségviselő f. hó 9-én jegyezte el Dérczy Ferenc Kondorosi földbirtokos kedves leányát özv. Bárány Ferencné szül. Dércy Mariska urhölgyet.

— **Kiss Mihály** szarvasi polgár Krecsmarik János főszolgabíró vasárnap dekorálta fel a királyi kitüntetéssel, a Ferencz József kereszttel. Ez alkalmából szép beszédet intézett a kitüntetéshez, szerencsét kívánván viselőjének.

— **Beszámoló beszéd.** Veres József az orosházi kerület képviselője f. hó 17-én érkezett Öcsödre s d. u. 5 órakor tartotta meg a templom melletti téren beszámolóját nagyszámú közönség előtt. Beszélt a 48-as függetlenségi párt surlódásáról, a polgári házasságról stb. Beszédében, melyet gyakori zajos éljenek szakítottak meg, a polgári házasság hívének vallotta magát.

— **Jutalomjátékok.** E héten két jutalomjáték is lesz a Pesti színtársulatánál, az egyik hétfőn Beckóy József, a másik szerdán S. Molnár Vilma javára. Hétfőn a „Tékozló” cz. látványos színművet, szerdán a „Csók”-ot (Docsi Lajos nagyhatású pályadíjat nyert vígjátékát) adják. Beckóy József oly kitűnő színész, hogy nagy színpadoknak is dicsőségére válhatnék; páratlan komikuma, művészi alkotásai eléggé ismeretesek színházi közönségünk előtt. S Molnár Vilma hányszor ragadta tapsokra a nézőt Igen kérjük a közönséget, jelenjék meg ezen jutalomjátékokon minél nagyobb számmal; sajnáltuk, hogy már a múltkor egy igen kitűnő tagja iránt a társulatnak viseltetett hántó kezőnyvel. Sajátságos jelenség, hogy rendszerint az énekeseket és énekesnőket tüntetjük ki rokonszenveinkkel, mintha háttérben állana a művészet többi faja! Csakélység nekünk elmenni egy estőn vagy elmaradni, de az anyagi kár mellett — mi

előre v. tutajt . . . Erős, hatalmas alakja ott magaslott a keskeny, kis tutaj közepén. Egyet fordított a sarokra erősített hosszú kormányrudon, a tutaj roppanva hajolt a házajtó felé. Egy ugrással fenn volt a magas lépcsőfokon. A szép Mariska ott fogadta ijedt, aggodalmas arccal: — Jöjjön, jöjjön az édes apámhoz!

Az öreg ott volt az iroda termében. a fejét odahajtott a két könyökére, a mely ott nyugodott azon a fehér papiroson, fekete betűk felett.

Kardos Gyula megérinté a vállát. Az öreg ember kirugta maga alól a széket, de a szemé csak tovább is oda meredt a fehér papírra, fekete betűkre. Hirtelen megragadta a toliát, áthuzta vele keresztül kasul . . . kacagott hozzá egyet, mintha ki akarná gunyolni a sorsot:

— Beke család nevét elmosta, bemocskolta — a hullám.

Azután újra oda hanyatlott a székére.

A leánya szólította, könyörgött neki, két fehér kezével simogatta az ősz hajzatát . . . Az öreg ember, mintha nem hallotta volna a hangot, nem értette volna a szót!

Kardos Gyula mereven, megütődve nézte . . .

Azután körül karolta hirtelen az öreg embert, lábolta a padlón átütődő vizet, végre elhelyezte oda a tutaj egyik sarkára egy nagy karosszékre, ahol deszka védte a piszkos hullámoktól. A szép Mariska, min a pille, lebbent utánok a tutajra. A fiatal ember egy evezőruddal ellökte a ház falától a könnyű, kis alkotmányt, az evezőt bemártotta mélyen s a piszkos zöldes hullám vitte előre a tutajt a folyó felé . . .

Az öreg ember ott a sarokszélen nézte mereven a futó, tajtékos habokat: a tutaj felkavarta a gabona keresztjeit. Csodálatos fény villant ilyenkor a szemében. Az ajkai mozogtak. A leány odasimult melléje, hallgatta azokat a tördelt szavakat:

— A bukás . . . a név . . .

Kiérték a szabad folyóra . . . A fiatal ember munkája megkönnyült; oda jutottak az örvényhez vivő árhoz.

Az örvény karika gyűrűkbe szedte a habokat, melyek hozt k magokkal minden felét . . . Az öreg ember szemé feloldott buzakeresztre tévedt . . .

Kirántotta magát a leánya karjából; utána kapott mind a két kezével a buzakévének . . . utána zuhant a teste elmerült vele együtt . . .

A fiatal ember lecsapta az evezőt.

Egy pillantást vetett a leányra . . .

Az örvény ez alatt elfogta a tutajt, forogni kezdett. Kardos Gyula borzasztó választás előtt állott! . . . hirtelen megragadta félkezével a leányt, másik karjával az evezőt . . . a tutaj küzdött az örvény erejével . . . a fiatal ember karjába valami csodálatos, földentuli erő szállott! . . . Győzött!

Csendes, néma a vidék körültek . . .

A messze város tornyában egyszerre megcsendül a harangszó . . .

A fiatal leány oda térdelt a tutaj sarkára. Kardos Gyula letette az evezőt . . . Elnézte a leányt, hosszan, mélyen. Ihlet ült az arcán, a hit világossága!

Egyszerre aztán odalépett mellé:

— Foglald oda az imádban az én nevem is, hogy az legyen én neked, a kiért imádkozol!

* * *
Az árvíz lefolyt. A Beke birtok elke-

utóvegre másodrendű — végtelen lehangoló erkölcsileg a jutalmazandó érdemesre a részvétlenség. Ismétolten kérjük közönségünket a pártfogásra.

— **A városi képviselőtestület határozata:** 1. A pesti magyar kereskedelmi banktól a békés-csanádi vasút részvényekre 30,000 forintot vesz fel. — 2. A reg. jogok megvásárlására hozott megváltási egyezségi okirat, valamint ezen jog megvásárlására szükséges összeg mikénti felvévőse a főjegyzői irodában 15 napig közszemlére van kitéve.

— **Hirtelen halál.** Öcsödön Tóth F. Balint, 65 éves tehetős birtokos gazdaember, presbyter és községi képviselő, s az öt tagból álló horgaközi pusztai haszenbérlo társaság egyik tagja f. hó 16-án tanyáján hirtelen meghalt. Reggel még egészségben távozott el családja köréből. De felé vele kintlevő nejének odaszólt:

— Fozzál már, de én nem eszem, mert rosszal érzem magamat.

Ezzel összerogyott s pár pere múlva kilehelte lelkét. Temetése nagy részvét mellett történt, mely alkalommal az öcsödi dalhar othon lévő része gyászénekkel előadása által emelte a temetési szertartás ünnepélyességét.

— **A debreceni kereskedelmi akadémián** a cholera járvány miatt elhalasztott beiratásokat f. évi szept. 25—okt. 1. napján tartják. A rendes előadások f. évi október 2-án kezdődnek. A beiratás idején vétetnek föl a növendékek az i n t e r n á t u s b a n is.

— **Katonai lóvásár.** E hét folyamán a közös hadsereg részéről városunkban megéjtett katonai lóvásár alkalmával 12 lovat vásároltak 300—330 forint.

— **Országos vásár.** Gyulán a koleraveszedelre való tekintetből a f. évi aug. hó 20-ról elmaradt országos vásár f. évi október hó 4—8. napján fog megtartatni.

— **A megyei vírilicok névjegyzőke** e hó 25-ig Gyulán a megyeházaán közszemlére van kitéve.

— **A törvény értelmében szigorúan meg van újítva** azon rendelet, hogy a korosmárosok 4 frton fölül bárkinek nem hitelezhetnek, a ki ezen törvény ellen vét 50 frt bírságot fizet.

Szaj- és körömfajás. B.-Csabán a marhák között kiütött a szaj- és körömfajás.

— **Szeghalmon** a szeptember 25. és 26-iki vásár nem tartatik meg.

— **Tilalom.** A vasuti föltésmentén jószágot legeltetni pásztor nélkül nem szabad.

— **Békésmegye vagyona regálékötvényekben.** Wekerle Sándor pénzügyminiszter körrendeletben hagyta meg a vármegyéknek, hogy ezenfelül községeiknek regálékötvényekben fekvő vagyonát a vármegyeu nyilvántartsák és készítsenek az időközi kamatokról jegyzéket, hogy a községeket a regálékötvények állásáról bármely pereben megszámloltathassák. Ez alkalommal leküldötte Békésmegyének a községek regálékötvényeiről szóló jegyzéket. Ebből egy községet, Öcsödöt, az 1893. évi IV-ik huzáson kisorsolták. A békésmegyei községek regálékötvényei a következő összegűek: Szent-András 3850 frt, Jendrőd 5750 frt, Füzes-Gyarmat 13.000 forint, Szeghalom 53.630 forint, Mezöberény 114.200 forint, Öcsöd 10.050 forint (kisorsolva), Gyoma 4400 forint, Kétegyháza 1150 forint, Vésztö 5000 forint, Körösladány 76.100 forint, Gyulavári 1100 forint, B.-Gyula 230.750 forint, Doboz 1850 forint, K.-Tarsa 24.950 forint, Orosháza 271.100 forint, Békés 127.150 forint, Töt-Konlós 100.200 forint, Csaba 337.250 forint.

— **Kinevezés.** Tallian Béla főispán, Csomák István városi irnokot Kresmárik János főszolgabíró mellé járási irnokká nevezte ki.

— **Az evang. egyház** legutóbb tartott presbiteri gyűlésen elhatározatott, hogy az evang. templom előtti tért ki fogják kövezni.

— **Személcélés táviratok.** A Magyar Hír l. ez a kiülden szerkesztett és rendkívül elterjedt fővárosi napilap, amely a hírlap-irodalom terén már annyi fontos

és üdvös újítást teremtett, most még az előfizetési felhívásokban is roppant kedves és szellemes újítással lepte meg a hírlap-olvasó közönséget. Előfizetési felhívását most zárt, lepecsételt telegramokban küldötte szét. A telegramm így hangzik: A Magyar Hírlap értesülései. Budapest központ, szeptember. Magyar Hírlap teljesen független, szabaddelvü, legterjedelmesebb, legelsőbb napilap. Tudósítói az ország minden községében. Képv. elői a kü föld minden városában. Legtöbb távirati hire, telefon-összeköttetése. Politika értesülései, kereskedelmi, gazdasági ipari. börzei tudósításai: gyorsan, kimerítők. Két eredeti regényt, több tárcát közöl mindennap. Minden előfizetőnek bármely kérdésben ingyen válaszol a szerkesztői üzenetekben. Még e hónapban megkezdí a leghírvevesebb francia író, Ohnet György, egy érdekfeszítő regényét. Együttal egy kiváló magyar író eredeti regényét adja közre. Kiadólivaltala pontos, lap nem késleltik. Éyben kétszer legalább, de többször: meglepetésben részesei olvasóit. Most belépő előfizetőknak is karácsonykor nagy, díszes, gazdag albumot ad ingyen. Egyet nagyoknak, egyet kicsinyeknek. Hónap minden napjától lehet előfizetni. Cím: Magyar Hírlap, József-körut. 47. Olvasók gyermekei Kis Világ képes heti gyermeklapot kapnak évnegyedre ötven krajearért. — Előfizetési ár: Félévre 7 frt Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr. Egy száza ára Budapesten 4 kr.

A Magyar Hírlap belső dolgozótársai a következők: Ambrus Zoltán Bartha Miklós, Benedek Elek, Brödy Sándor, Brödy Ernő, Éber Antal, Fenyő Sándor, fel. szerk. Fenyő Ernő, Fischer Ferenc, Földes Géza, Gárdonyi Géza, Gaibel Arnold, W. Goszthonyi Oszkár, Grosz Dezső dr. György Endre, György Lajos, Hajnal Istvan, Heltai Jend. Horánszky Naudor, Horváth Gyula főszerk. Janovics Pál, Kohn Dávid, Kovács Lorincz. Körössy László dr., Kürthy Emil, Lovik Károly, Márkus Miksa, Margitay Zoltán, Pótkár Gyula dr. I etelei István, Pollak Flés dr. Prém József, Sajó Aladár, Steiner József.

rült idegen közre. Kardos Gyula ott maradt ispánnak. Egy korosabb ember, aki nem hagyhatta el ezt a vidéket! Kardos Gyula pedig elvágik magának a szemeit, meszte... A fiatal asszony olykor emlegetnek talázza. Pedig most már nem esik azokra az ós regékért szereti a Maros partját, de hogy olykor, olykor feljött az atyja lelke! S Kardos Gyula ilyenkor nem szeret vele nem a kertül a partot, föl a Maros viziből...

Ma év fordulja lesz annak a szerencsétlen napnak... ma ki fognak menni oda mind a ketten. Azon a tatujon meg fogják tenni azt az utat újra...

-- Eljössz velem ugy-e? oda a Maros partra? A szép két nagy szemét rávetette kórolog, könyörgöleg.

Kardos Gyula homloka elborul, de az ajka azért ráfelelte az igent.

Este, holdvilágos este, nézd ide kerítettem a tutajt, úgy álmodtam, hogy az atyám szelleme eljár e tutajra ilyenkor...

Kardos Gyula megrettent hátrálva. Az asszony szívebe valami sötét sejtelen lopózott... azok a nagy, delejes, kék szemek

rágra nyitottak, mintha a férfi szívében olvastak volna...

Kardos Gyula egyszerre hátra vetette a fejét.

— Nem megyek... soha, soha... egy esztendeje mindig... megakartam menni, a mitől föl a lelkem... én törtém át a gatát, nem az isten, én tettem az apádat tönkre, nem az isten!

Mint a villám úgy cikkáztak át a szavak az asszony lelkén:

... Hogy ezt a boldogságot add nekem az apámért, a vagyonomért? azt hitted, hogy elég dazdag vagy te magad — ezért a kétlőért?!

Azok a delejes szemek egyszerre valami sajátos lobbot vetettek: merően oda szegezte a férfi arcába, a mely halovány, sápadt volt, mint a fál. A hold megvilágította a folyón a tutajt...

A férfi úgy látta, mintha arról annak az öreg embernek a szelleme oda röppent volna azokba a delejes szemekbe, onnan ráugrott volna rá.

— Te ártal meg, te tettél tönkre!

Megreszkett: mint a füz jött át az a tekintet... Soha látta így azokat a szemeket, azokat az edes, meszgyári asszonyok szemeket!

Érezte, hogy menekülnie kell előle, mert az a tekintet megöli a... lelkét, s a nagy, az erős, a hatalmas férfi egyszerre megindult, megátott, rohant el... el azok elől a szemek elől, mint a gyermek a rémkepei elől, mint az oroszlan a vadász nezesétől.

Nyári éjjel uakor minden alszik, ellopözik a házatájára, heoson, olyan ingó, renyhó léptekkel, mint a tolvaj, mint mikor az ember nem mer egész súlyával a talajra lépni... elmerül, olnóház annak a esodálatosan szép arenak a nézésében... letérdel oda az ágya szeléhez... valami égető vágya támad, megcsókolni azokat az edes ajkakat — de a mint megrebben a szemek pillája, akkor egyszerre kifordul hirtelen az ajtón...

M. S.

Szemere Attila, Szerdahelyi Sándor, Szerdai Leó s. szerkesztő, Szomoró Dezső, Szórényi Tivadar dr., Tóth Béla, Tutsek Anna. Sok százezer ilyen telegramot küldött szét a Magyar Hírlap egész Magyarország minden részébe; képzelhetni, hogy ezek a telegramok nemcsak szellemes formájuknál, hanem tartalmuknál fogva is — minthogy ilyen kedvezményeket és ilyen lapot Magyarországon az olvasóknak még sohase nyújtottak — milyen óriási szenzációt keltettek mindenfelé.

— **Egész selyem, mintázott Foulardokat** (mintegy 450 különböző faiban), méterenként 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 ft 65 krig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín- és árnyalatban) postabéres és vámmentesen **Henneberg G.** (csász. kir. udvari szállító) **selyemgyár Zürichben.** Minták postafordultával küldetnek Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Színészet Szarvason.

Pénteken, szept. 19-én „Az ember tragédiája“ óriási közönség előtt. Általán véve az a megjegyzésünk első sorban, hogy habár igen sok helyütt meglátszott a rendező ügyessége, másrészt olyan elemi követelményeknek nem tétetett elég és olyan elemi dolgok hagyattak figyelmen kívül, hogy valóban csodálkozunk kell. Konstatáljuk, hogy kivéve a 9-dik képet, népet sehol sem láttunk. Végre is 3-4 emberrel egy egyiptomi, rabszolgaságban sínylő, vagy egy keresztes népcsoportot akarai ábrázolni — abszurdum. Vagy tán a mi legényeink nem elég jó statiszták? Nem értjük, miért hagyták el a tizenegyedik és tizenkettedik képet. Éppen e 2 színt kellett volna okvetlen adniok; hiszen amaz nemcsak hogy a legszebb képek egyike, hanem az ember jelenét mutatja be, emez az ember jövőjét. Ezen az előadáson csak az ember multját ismertük meg, jelenéből és jövőjéből semmit. A 6-dik jelenetben fekete lepellel bevont koporsót hoztak be, de láthatóan — holttest nélkül; Hippit felszólítják, csókolja meg a halott száját, persze test nem lévén, csókolni való száj sem vala jelen. Ezt csak könnyű lett volna élethűen bemutatni! A 9-dik képben kilagyták éppen ama nagyhatású részletet, midőn egy tiszt a mellőztetésért főbelövi magát. De ezekről elég. A szereplőket illetőleg kifogásoljuk azt a szereposztást, mely Halassyt tévé Ádámmá; dicséretére legyen mondva rossz Ádám volt. Sokkal határozottabb egyéniség, semhogy universal-geniévé válhatnék és Don Caesertől meg Szegény Jonáthántól Ádámgig nagy ugrás van. Kivéve az 5-dik, de még inkább a 9-dik képet — általában nem tudta megnyerni tetszésünket. O. Kiss Juliának, Éva személyesítőjének, eltekintve egynémely fogyatékoságától, elég szerencsés estéje volt; legrosszabb volt még az 5 dik képen, amikor egy jó adaggal kevesebb érdeklődés látszott benne lenni Miltiades férje iránt, mint akár énbennem. Szilágyi jó Lucifer, de ne felejtse el soha, hogy ő „volna az ördög“ és a démoni kifejezést mindenkor őrizze meg arcának vonásain. Lucifer, mikor philosophál is, skeptikus és gunyosan maró. A kisebb szerepe-

ket Győző (szép hangja folytán uristen is volt egy füst alatt), Németh, Borbély, Márkus Ilona, Pesti Ilász, Molnár Vilma, Beckóy töltötték be.

Szombaton a „Kornevilli harangok“, Planquette ez örökké bájos zenéjű operettéje. Nógrádi János új tenorista fölléptével. Kárpátok és Adria között hej, alig akad jó tenorhang és nyugtassuk meg öleve magunkat, hogy Nógrádi tenorhangja sem valami unikum a maga nemében, de elég csinos, különösen a felsőbb regiszterben kellemes ha ehhez vesszük, hogy Zsán Grenisó szerepében alkalma volt megmutatni, hogy van játéka is, hát meg lehetünk vele elégedve. Szerpolette ábrázolója Serfőzy ismét különösen a játékával excellált, de a bolondozásnak is van határa: még a karzat is csak fanyalodva nevet annak, hogy égő gyertya cseppjeit esőpögteti Borbély tarkoponyájára. Réthy, mint Zsermin, érdemelt tetszést szép dalaival, Halassy teljesen correct Kornevilli márkí, Beckóy alakításában igen jó volt Gáspár apó, csak az átmenet az örületből az ész visszanyeréséhez volt kissé erőltetett és természetellenes. Győző, Nagy, Borbély, Németh kritikája; a közönség kacagása bolondos mókáikon.

Vasárnap „A vereshaju“, Lukácsy népsziműve, diszeloadás Kossuth Lajos 91-dik születés napjának emlékéül. Közönség kevés volt, de legalább lelkesen tüntetett és éljenzett az előadást megelőző két Kosuth kép bemutatásakor. Az előadást illetőleg a címszerepben Serfőzy bravurosodott, jó partnériei voltak Timárné, Molnár Vilma, O Kiss Julia a női szereplők közül. A férfiak közül kétségtelenül Borbély vitte el a palmaágat; mint Veréb Jankó, olyan szépen játszott és olyan szépen alakított, hogy igazán rászolgált a tapsokra melyekkel a közönség minden felvonás után a lámpák elé hitta. Hogy Beckóynak force alakítása a vénecske magyar paraszt: azt már más alkalommal, többször megjegyeztem és elismertem; mai alakítása Keszeg Mihály szerepében csatlakozik a régebbiekhöz méltán. Halassy, Németh. valamint Szilágyi és Nagy csak hozzájárultak az est sikeréhez.

Hétfőn Szilágyi Vilmos bucsu fellépéséről és jutalomjátékául „A vasgyáros“ rendkívül — kis közönség előtt, aminek 3 oka is volt: a bérletszünet, a darab tulismerős volta, meg a szakadó eső. Ennek dacára a jutalmazandó meg nem jutalmazott kedvvel és vervevel játszott, meg azzal az intelligenciával, mely őt mindig jellemezte. Talán nem is való ez a szerep az ő játékköréhez, de becsülettel megfelelt neki. Clairet Márkus játszotta és pedig eltekintve attól, hogy organuma bizony nehol gyenge volt, ügyesen; de máskor ne hagyja magát a vasgyarostól felkapni a sebesülés után, ott szoktak a Clairek összerogyni emberemlékezet óta az erdő porondján. De hol az ördögbe is veszi magát az erdő közepén egy elegáns pad? Persze — ez nem Márkus hibája. A többiekéről egyet-kettőt véve még csak ki, sok jót sok jóakarattal sem mondhatnánk: Beckóy agyonütötte a szó szoros értelmében Moulinet-t, Timárné olyan idegenszerű volt Beanlicze marquisé szerepében, Nagy, Halassy, Borbély, Beckóyné szintelenek, akik ugyan kevés vizet zavartak volna fel a já-

tékukkal. O. Kiss Julia jól megállta helyét, valamint kisebb szerepekben Molnár Vilma és Győző. Még csak azt akarom megjegyezni, hogy Athenais nem „Atenajsz“, hanem „Atené“. (Lásd a francia nyelvtant — legelől.)

Kedden „Az ember tragédiája“; már fennebb végeztük — ki.

Szerdán „Bolondok háza“, bohózat, Bolond egy história, az bizonyos, még az alsó komikumnak is a legalsóbb fajából, de neveltető részletei folytán nem mindig — unatkoztunk. A szereplők között az orosz-lánrésze az érdemnek Győzőt illeti, akit mennél többször láttunk, annál jobban tetszik és játéka erősíti ama meggyőződésünket, hogy való tehetsége van. Csak tart-suk is meg a jóakaratainkat irányában egész — a közlő jutalomjátékáig. Pompás Ormay bácsi volt. Beckóy, Halassy, Márkus, Timárné, Molnár Vilma, Borbély és Nagy voltak a darab többi alakjai — több-kevesebb szerencsével.

Csütörtökön „Hoffmann meséi“, Offenbach operette dalműje 4 szakaszban — Serfőzy Etel jutalomjátékául. A jeles primadonna kedvence közönségünknek; e sorok írója gyakran méltatta őt, dicsérte szép hangját, páratlan ügyességét és routineját. Vannak hibái, bár aprólékosak; legfőbb hibája, hogy szeret tulozni — habár az igazság rovására. Játéka megkapóbb a népsziműben, mint az operettében, de viszont a magyar népdalt nem énekli mindig benső közvetlenséggel. A színház teljesen megtelt tiszteletére, az orchesterből egy gyönyörű koszorut és szebbnél-szebb csokrokat nyújtottak fel az ünneplőknek — lelkes éljenek között. Farszto szerepének (Hoffmann kedveseinek személyesítője) páratlan művészetel felelt meg; Hoffmann Nógrády János volt, kit szintén többször tapsoltak meg. Általán az előadás igen szép és összevágó volt: Réthy, Halassy, Győző, Borbély, Beckóy — utóbbit első helyen kellene említenem — egyaránt kiérdemelték a közönség tetszését. **N. S.**

A hétről.

(Fővárosi levél.)

A királyok hete volt ez a hét. A királyoké és a — katonáké. A mult héten még Borossebesen csüngött az ország szeme, e héten már Kőszegre fordult s úgy ráta-padtt, hogy alig tudja onnét elfordítani. De hát nem is utolsó szerencse érte a kis Kőszeget: három koronás fő hajtotta fejét pihenőre falai közt, ha kifáradt — s ugyan-csak kifáradhatott — a rettentő sok ceremóniában s a három koronás fő árnyékában szere-száma nem volt a főhercegeknek, grófoknak, báróknak, született és nem született nagy uraknak. Akár csak a mesékben. Amint hogy mesés, tündérséges is volt a fény, a ragyogás, a pompa — így mondják és írják, akik látták s így képzelik el azok is, akik nem látták.

Ami mi, kiket nem vakított el a tündérséges fény, mert nem valánk Kőszegen, egyebet is láttunk, amit talán éppen azok nem vettek észre, kik ott valának. Olvas-suk a királyi válaszokat s erősen elszomorodunk, mert mi úgy látjuk, hogy rossz kedve

van ó felségének, holott az egész magyar nemzet egy szívvel-lélekkel azért imádkozik: bánat s szomorúság sohase érje királyunk szívét. A politikusok ugyan azt mondják: ó felsége a király nincsen rossz kedvében, csupán a tanácsosaink, kik a válszokat fogalmazzák.

Akár így van, akár úgy, elég az, hogy Borossebesen és Kőszegen is részünk volt az atyai dorgáló szavakban és intelmekben.

Hát a jó izraeliták mit vétettek, hogy őket is különösen figyelmeztetik a hüsegre. Hisz ők — már különös helyzetüknél s számuk csekély voltánál fogva is — mindig livek voltak a hatalomhoz. Nem, nem, ők soha sem fognak maguktól forradalmat csinálni.

Annál jobban ráfért volna kedves oláh testvéreinkre egy szelid intelem, kik, a mint utólagosan, minden magyar ember ijedelmére kiderült, különös fogadtatásban akarták részesíteni a magyar királyt. A Magyar Hírlap szörnyű szenzációt keltett azzal a hírével, hogy a bokszei oláh esperes a templomban készítette elő hiveit a király fogadására, még pedig olyan formán, a hegy Oroszországban szokták csinálni a nihilisták. El volt határozva — a mint ezt a nevezett lap kiküldött tudósítója kétségbevonhatatlanul konstatálja — hogy felszedik a vasuti sineket. S bár még idejében napvilágra jött a megdöbentő merénylet, s csendőrök cirkáltak a vasut mentén, sikerült mégis három sinszeget kivenni, melyeket az árokban találtak meg. A félhivatalnok valóságos vért izzadnak, hogy megcáfolják a Magyar Hírlap szenzációs közleményeit; a bécsi lapokat, melyek a Magyar Hírlap után közölték a meghiusult merénylet hírért, az ügyészség le is foglalta, — de hiába, most már mindenki előtt világosan áll a rettenetes valóság.

Az bizonyos, hogy a lehető legalkalmatlanabb időben jött nyilvánosságra a bokszei oláhok terve, épp, a mikor hazájuk földjén mulat a német császár és a szász király, de viszont nekünk magyaroknak nem jöhetett jobbkor; megmutatni az egész világnak, hogy ha van a hazában ember, a ki elveszteni akarja a koronás királyt, az minden fajtából való lehet, csak magyar nem. A magyar egyenes, őszinte, lovagias jelleméhez ilyesmi sohase fért s ha egy nagy párt küzd Magyarország függetlenségeért, egy másik párt a nemzeti aspirációknak a már létező törvényes alapon való teljesítéseért: ezt mind a törvény határai közt nyíltan, ország-világ hallatára teszik s nem kerülő alattomos utakon.

Ez a különbség a lovagias magyar s a memorándumos, replikás oláh közt, mely telejajgatja a világot rabszolgaságával s részben fölszedett sinekkel akarja fogadni királyát. Pável „ő szentsége“, nem átalotta azt föllenteni ő felségének, mártírcot vágván, hogy azért nem jöhetett egyenest Nagy-Váradról Borossebesre, mert nagyváradi palotáját lerombolták a magyarok.

— Gyálázat! — mondá a király, kinek sejtelve sem volt arról, hogy alig egy napja hiusították meg a hü magyarok hütlén oláhok merényletét.

Valóban elmes ötlet volt a „Hét“-től, mely kiadta Pável ő szentségének a kastélyát, fotografiai fölvétel után. Ez a fotogra-

fia a lerombolás után készült s csodák-csodája, egy szép és fundusától a kéményeig oly palotát mutat, a melyet igazán nem érdemel meg Pável ő szentsége, sok magyar falunak suttyomban eloláhosítója.

Mindezek azonban, amiket eddig írek, mérges és kellemetlen dolgok. Önkéntelen elfordul tekintetünk Boros-Sebesről, Bokszeigről, Kőszegről, Pável ő szentsége lerombolt palotájáról s keresve keresve enyhe pihenőt. Im, az akadémia még — hála oláh testvéreink higgadságának — nincs lerombolva, bár csoda, hogy most vasárnap a kis terem falait szét nem nyomta a szorongó publikum. S ez csak úgy történhetett, hogy a kiszorult publikum visszanyomta a falakat, melyek közt már oly sok unalmas értekezés hangzott el, de melyek közt szerencsére, időnként fölcsendül egy-egy esengő rimes lírai vers, meg érzékeny novella is, budapesti asszonyoknak, lányoknak nagy öröme. Igen, a Petőfi-társaság, a nyári vakáció után, ismét bevonult az akadémiába, ami annyit jelent, hogy az irodalomkedvelő asszony-nép megrohanta az akadémia palotáját s sikerült is bevennie, miután e lelkes és bájos hadsereg fele kint rekedt. Mondanom se kell, hogy poetáknak és novellairóknak kijutott a tapsból, de az ülésnek a legérdekesebb része, mégis a kopaszfejű, de fiatal szívű Komócsy jelentése volt. Azt jelenté pedig Komócsy, hogy a Jókai-ünnep az őszről elmarad jövő májusra. Így határozták a rendezők s nagyon bölcsen határozták, mert az a hallatlan nagy ünnepe, melyre készülődnek, valóságos merénylet lett volna késő ősznek évadján a nagy költő király egészsége ellen, már pedig mi nem akarjuk holtra ünnepelni a hallhatatlant. Májusig remélhetőleg minden valamire való város lerója Jókai iránt tartozó kötelességét, a legkevesebbet, ami elvárható: megválasztván tiszteletbeli polgárnak. És májusig, remélhetőleg össze is gyűl az a nemzeti summa, melylyel meg kell ajándékoznunk Jókait, magunkat ajándékozván meg voltaképpen, mikor nyugodtá, gond nélkül valóvá tesszük még hátralehető éveit. Mennyit s mily szép dolgokat fog ő még írni nekünk, majd meglátjátok!

Csak egy költő királynak az ünnepére készülhet oly határtalan lelkeséggel a nemzet, a mint készül a Jókaiéra. A művelt magyar társadalom színe-java állott össze, hogy ez az ünnep méltó legyen Jókaihoz. Hogy az oroszlanrészt az ünnepekből maguknak az íróknak kell kivenni, ez természetes. Ő nekik kell első sorban hódolatkat kifejezni a költő-király előtt. Maguk az újságok, melyek szintén egyik atyamesterüknek ismerik el őt, már erősen készülődnek az ünnepi numerusokra s az eleven Magyar Hírlap már jelzi is olvasóinak az „alkalmi meglepetés“-t. A Magyar Hírlap különben sohase szűkölködik meglepetésekben. Legutóbb az a zseniális ötlete támadt, hogy igazi, rendesen összehajtogatott, leragasztott táviratokat küldött szét az előfizetőinek. Ugyan mi lehetett e táviratokban? Az volt jelentve, hogy mit nyújt az őszi szezomban az olvasóinak, egyuttal közölvén munkatársainak díszes névsorát,

Természetes, hogy a valóban elmés ötlet tetszik a közönségnek, mely az újságok nagy versengésében már mintegy meg-

is várja, hogy a szerkesztők mindegyre valami újjal, valami szokatlannal lépjenek meg.

És most kedvem volna ömlengő verset írni a ragyogó szép őszről, a kedves szeptemberi napokról, aminőket már rég nem élveztünk s melyek egy ránk férnek. De postás kedvemet lelohasztja a fekete asszony, mely megint felbukkant Budapesten s nem Ó-Budán, de a város kellő közepén. Épp csak azt várta, hogy Hieronymi kitegye a lábát, elmenjen Kőszegre s míg ő excellenciáját bemutatták a német császárnak, az alatt a fekete asszony is visszaosont, mondván: itt vagyok, ragyogok, mint a fekete szurok!

Jó előérzete volt mégis a német császárnak, mikor nem jött Budapestre. Habár ebből az is látszik, hogy tósztos Vilmos nem egyedül az istentől fél, de a — fekete asszonytól is.

Székelly Huszár.

Új találmányok és műszaki leírások.

Közlő: BRONN SÁNDOR mérnöki- és szabadalmi irodája Budapesten, VII. Erzsébet-körut 38. sz.

Nagyszerű találmány. — Veszedelmes versenytársa akadt a telefonnak. Mintkogy a távbeszélő-sodronyon továbbított élő szavak a távforgalom nagy részéből kiszorították a telegráf holt betűjelzéseit, most a teleautográfban — vagy magyarul: távönirőben — egy új forgalmi eszközt kaptunk, a mely hivatva van a távbeszélő hosszadalmasságain és pontatlanságain segíteni.

Ez egyszer nem a „Menlo-park bűvésze“, a genialis Edison az, aki az elektromosság ezen legújabb vívmányával az emberiséget megörvendeztette, hanem egy másik, még kevésbé ismert amerikai feltaláló-geni, Gray Elisha, az első zenélő-telefon feltalálója az.

Gray ezen becses találmányán már hat év óta fáradhatatlanul dolgozik egy e célra sajátágosan berendezett laboratóriumában és számos munkás segédkezik neki; de csak rövid idővel ezelőtt sikerült neki e művét befejeznie. E közben egy társulat alakult szabadalmának üzleti kiaknázására. A teleautográfot feltalálója a következőképpen írja le:

Minden olyan házban, irodában, szobában, amelyhez telefon vagy telegráf-vezeték van közel, a kiindulási hely irókészüléke bármely egyszerű íróasztalon, avagy állványon megerősíthető. Az írásra közönséges ceruza szolgál. Ennek csucsán van derékszög alatt egymáshoz két selyemzsinor megerősítve, amelyek a készülékkel összekötvék, a ceruza mozgását híven követik és a vezeték másik végének irónját, — lévén ez egy távoli városban, tehát a címzett lakhelyén — elektromosság folytán uralják.

A feladási helyen az 5 hüvelyk széles, közönséges levélpapír a készülékre erősített hengeren fut keresztül és mint az irógépeknél, úgy itt is, az emeltyűre gyakorolt nyomással és az elektromosság közvetítésével lesz az soronként eltolva. A vezeték másik végén, tehát a címzettnél, két alumínium kar tartja a hajfinomságú és folyton tintás üvegcsövet, mely toll gyanánt a közlemény leírására szolgál, az elektromosság folytán a közlemény küldője által vezetettik és a feladási hely távoli ceruzájának mozgását egyidejűleg és annyira pontosan követi, hogy a

A legolcsóbb könyvnyomda

A „SZARVAS és VIDÉKE” KÖNYVNYOMDAJA

SZARVASON.

A J E N L K O Z I K
mindennemű és alakú
nyomtatványok elkészítésére:

LEVÉLPAPIROK
és
BORITÉKOK
czégnomással,
Jegyzékek,
CZIMKÉK,

FÓLYÓ IRATOK,
Könyvek,
ZÁRMÉRLEGEK,
Körlevelek,
Kereskedői
nyomtatványok.

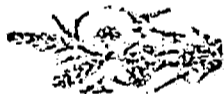
Névjegyek

közönséges — — — 50 krtól
aranyszegélyű — — — 1 fvtől
fölfelé 100 darab.

Báli- és Esketési
MEGALVON.

Díszokmányok,

Szalag-aranyozás.

Keresztelői

és
Eljegyzési kártyák
izléses kivitelben.

R a k t á r o n:
ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK.
Kötelezvények,
ADÓINTŐ
CZÉDULÁK.

Továbbá:
Mindennemű
bárcák,
Betéti és üzleti
könyvecskék,
Körözvények,
Keresztlevelek,
Halotti jelentések,
jutányos árban.

Tudományos

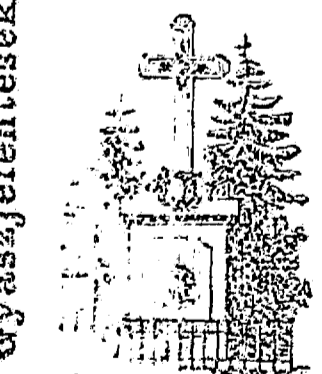
és zeneművek

FÜZETEK.

Arjegyzékek,
Étlapok.

Gyászjelentések

Gyászszegélyű

NÉVJEGYEK.

ALAPSZABÁLYOK
Vonalozott üzleti
KÖNYVEK,
Áru- és kö-
zönséges
SZÁMLÁK
Falragaszok,
Táblázatos munkák,
Egyházi és pénz-
intézeti munkák.

Szóval minden
könyvnyomdai uton
előállítható munkára
megrendelések
pontosan és jutá-
nyosan fogantosit-
tatnak.

A „SZARVAS és VIDÉKE”

KÖNYVNYOMDAJA és HIRLAPKIADÓHIVATALA

(Beliczey-út saját ház 11 sz.)

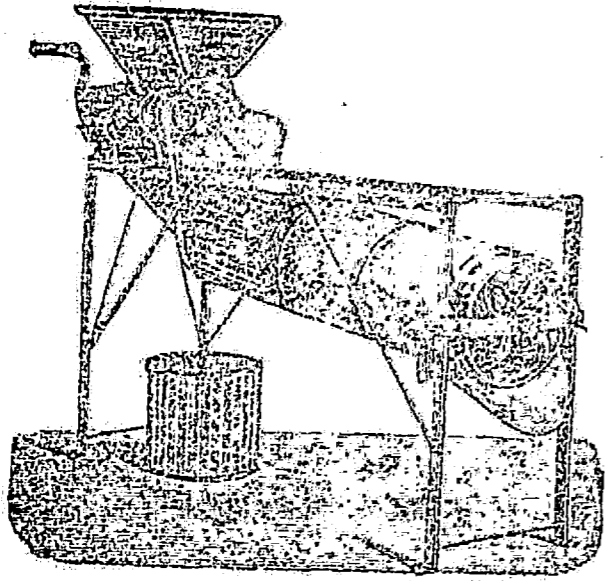
Előfizetéseket elfogad hirdetések, valamint nyilttéri
közleményeket a legjutányosabban számít fel.

GUTJÁRÉ és MÜLLER

malomépítészet. gépgyár és vasöntöde
BUDAPESTEN

Gyár: V., külső váci ut 70. szám.

Trieur és lyukazási osztály.

zárkerekeke, teljes malomberendezéseket mű- és sima őrlésű malmok részére; továbbá szerszámgepeket a vas és örecek megdolgozására.

Ajándjuk az általunk gyártott több mint **200,000 példányban elterjedt Trieurek**: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására
Trieurek: a zabnak a buza közüli kiválasztására.
Buza és árpacsztályozó gép: a mely a magvakat nagyságuk szerint osztályozza nagy választékban készlet olcsó árakon.
Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ismét eladók megfelelő kedvezményben részesülnek. Gyártunk továbbá gőzgépeket, vi-

Olosó butor-árjegyzék!

FÁBIAN ÁRMIN

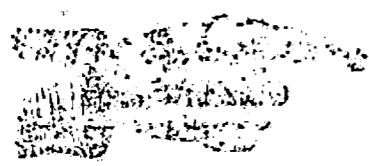
Butor gyári raktára

KÁRPITOS ÉS DISZITÓ SZENTESÉN

a csongrádmegyei takarékpénztár

szent-utca

mellett lévő

BUTOR TERMÉT

Szarvas város és vidéknek előnyös részletek, havi és negyed évi törlesztés mellett ajánljuk a mélyen tisztelt fő és urfrendek és a n. é. közönségnek, a kik butort vásárolni szándékoznak és jutányos árak mellett lelkiismeretes kiszolgáltatásban akarnak részesülni. ezen nagyszerűen berendezett butorgyári telepet meglátogatni és a legesélyesebb vásárlásnál is meggyőződést szerezni, hogy minden versenyt fölülmuló olosó árak mellett szilárdgyártmányt, korszerű ízléses kivitelben csakis ezen Szentesen ilyenmő egyedül létező butortermekben szerezhetnek: jelszava: csakoly hasznos és nagy forgalmat megteremtteni e vidéken.

Előre a szakiparosok közreműködésükkel csakis kitűnő asztalos- és kárpitosbutor, úgy a legegyszerűbb neműek polgári háztartásnak, valamint fantaszi- és diszbutor a fő- és urfrendek részére, minden most divatozó faemekben és a legújabb alakban, salon garnitúrák, különféle szövetekkel díszesen kárpitozva, meglepő választékban és oly különböző árak mellett található készletben, hogy itt vásárlásait mindenki igényeinek megfelelően teljes meglegedésére szerezheti be.

Vidéki megrendelésnél a csomagolást és szállítást bérmentve eszközölkék. Pontos és gyors kiszolgálás.

Hálószoba	Hálószoba	Hálószoba	Hálószoba	Ebédő
2 szekrény 2 ágy 2 éjjeli szekrény 1 mosdó 2 ajtós 1 tükör 100 frt	2 szekrény 2 ágy 1 éjjeli szekrény márványával 1 mosdó 1 tükör 240 frt	2 szekrény 2 ágy 2 éjjeli szekrény 1 mosdó 1 tükör márvány 270 frt	2 szekrény 2 ágy 2 éjjeli szekrény 1 mosdó 1 tükör 340 frt	1 kredenz 1 trunó 1 tükör 1 asztal 6 szék 140 frt
1 kredenz 1 trunó 1 tükör 1 asztal 1 szék 220 frt	1 kredenz 1 trunó 1 tükör 1 asztal 6 szék 270 frt	1 pamlag 6 zsöllye 1 asztal 1 konzol 1 tükör 230 frt	1 pamlag 6 zsöllye 1 asztal 1 konzol 1 tükör 220 frt	1 pamlag 6 zsöllye 1 asztal 1 konzol 1 tükör 275 frt
1 íróasztal 1 zsöllye 100 frt	Bővebb felvilágosítást Samuel Adolt könyv és papírkereskedésben Szarvason, ahol megrendelések is eszközölkének.	Fémazott butorok 1 m. sz. diván 60 1 ottom. bour. 36 1 diván bour. 30 1 nyugágy b. 24 1 garnitúra crepp 100 frt.		